

Bakalářská práce: Bydlení Vršovická
Autor: Vojtěch Čepelák
Oponent: Ing. arch. Vojtěch Jeřábek

Oponentní posudek bakalářské práce

Zadání

Předmětem bakalářské práce Vojtěcha Čepeláka bylo hledání adekvátní formy soudobého městského bydlení s espretem místa – pražských Vršovic.

ARCHITEKTONICKÁ studie

Nejdříve o architektonické studii, která je z mého pohledu rovnocennou (a nedílnou) polovinou bakalářské práce.

Vojtěch do tohoto místa navrhuje krásné domy. Obrazem trochu exotické, trochu import aus Schweiz a pozdravy z Bellinzony, trochu retro - ale šlechtně šlechtěné, takže zároveň i trendy. Prostě: komfort na západní úrovni, ale ne přespříliš okázalý, či patetický. Bydlení skoro na Vinohradech, pro mě adekvátní obraz. Dnešní reálné Vršovice dostávají sošný parter, plnicí funkci pomyslné hráze, zdi, opevnění. Otázkou je, zda na zteč s místním živlem táhnout v bílé zbroji?

Jak je obraz domu ve své trochu eklektické eleganci vlastně samozřejmý, hlavou mi vrtá hustota navrženého prostorového rozvrhu a dá se říci absolutní koncentrace do zeleného nitra vlastního bloku. Odstupy jednotlivých domovních sekcí od sebe jsou na dimenzi venkovních atrií v hustých administrativních komplexech a kromě obligátní české metly osvětlení se obávám především o prachobyčejnou životnost nedostatku soukromí, které ani zdvojený filtr předsazených lodžii nevyléčí. Nepříliš uživatelsky/sousedsky komfortní je rovněž koutový styk dvou bytů směrem do vnitrobloku, kde se od sebe nachází cca 2m od sebe okna sousedních bytů. K mému překvapení zde dle práce není problém technický s požárně nebezpečnými prostory, ale uživatelský diskomfort přetrvává.

Z projektu i osobního představení mi vlastně zůstala utajena identita reálného obyvatele tohoto komplexu. Velká část parteru je určena společným a komunitním prostorům v domě, obyvatelé jsou nuceni domů chodit přes sdílený vnitroblok... A zároveň každý byt disponuje prostornými terasami či lodžiami. Neoslabují se ve výsledku tyto dvě kvality navzájem?

Poslední poznámka k celému souboru domů: minimalizace parkovacích kapacit je sympatická a zcela se ztotožňuji s nekoncipováním domu dle požadavků parkingu. Zároveň ovšem takto neefektivní suterén těžko obhájí vlastní existenci, pokud porovnáme jeho kapacitu a rozsah potřebné podzemní stavby. Rovněž kritizuji zbytečně plynulou výšku v parkovací části suterénu.

architektonicko-STAVEBNÍ řešení

Své výhrady k „projekční“ části BP rozdělím do dvou kategorií – nejdříve ty z mého pohledu podstatné, mající dopad do samotné architektonické koncepce prostorového rozvrhu domu i jeho konkrétního reálného vyznění (detailů):

- jako koncepčně schizofrenní vnímám zpracování výtvarně silného a pro výraz domu stěžejního masivního sloupového soklu v parteru, který je konstrukčně (ne)vyřešen redukcí celého tématu na tenkým páskem obložené polystyrenové dutiny; to jim velmi ubírá na síle a vlastně i odůvodnitelnosti
- postrádám detailnější rozpracování fasády mimo lodžie: jak vypadá obyčejné okno a zábradlí v něm? Jak fungují detaily nejen ve svislých, ale i vodorovných řezech?

- v návrhu interiéru chybí detailnější rozkreslení návazností schodišťových ramen (a jejich vzájemné osazení/osedlání atypického tvaru), zábradlí a jeho kotvení (četnost)
- tvarová složitost zábradlí z polygonálních dílců není podle mě vhodná ke zvolené výplni vypínané nerezové sítě, výsledkem by bylo asi více hi-tech řešení, než by si autor přál; rovněž kotvení sloupku zábradlí do boku prefabrikátu pouze v 1 bodě, navíc na velmi blízko okraji prefabrikátu vrtanou chemickou kotvu, nebude staticky příliš funkční
- celý schodišťový prostor je i přes svou plochu uspořádán docela nekomfortně (protahování se kolem výtahu při výstupu ze schodiště)
- koupelny jsou často kvůli své průchodnosti obtížně zařaditelné sanitou, nezbývá ani místo pro intuitivní umístění vypínače svítidel uvnitř koupelny; provozně na sebe navazující dveře se často vzájemně blokují

Následující druhá kategorie komentářů pak zahrnuje výhrady snadno napravitelné, bez vlivu na hodnocení samotné práce – spíše toliko několik subjektivních postřehů pro budoucího kolegu:

- koordinační situace nezohledňuje skutečnost, že pro povolovací dokumentaci jedná o jeden z nejdůležitějších výkresů, který by měl zobrazit všechny aspekty, vztahy a potenciální problémy záměru vůči jeho okolí: chybí zobrazení katastru a jasné vyznačení stávajících/nových/rušených věcí, není zobrazeno dopravní napojení, umístění vrtů, ad.
- ve výkresech konstrukce postrádám zakreslení rozsahů jednotlivých schodišťových prefabrikátů, které by předpokládám odhalilo nejméně jeden nesoulad v návaznosti jednotlivých ramen/kcí
- okna obytných místností by jistě měla mít obě křídla zejména otevíravá a až druhotně sklopná (postačilo by pouze u hlavního křídla)
- v koupelnách jsou dle tech. zprávy umístěny topné žebříky, ve výkresové části však nejsou zobrazeny
- budování výtahové šachty v šachtě směrem do chodby je zbytečné, vypuštěním lze zvýšit prostorový komfort
- v tabulkách oken chybí bližší specifikace povrchové úpravy a materiálového provedení výplní, stejně tak je vhodné specifikovat (vizuální) parametry skla
- rozmístění vrtů TČ takto ve městě je vhodnější pod samotnou stavbou, již ze situace TZB je patrné, že rozsah a rozmístění vrtů je pro potřeby sousedních sekcí návrhem omezen, až znemožněn

HODNOCENÍ

Zbývá tedy zodpovědět otázku, jak Vojtěch uspěl tváří v tvář hození do hluboké vody prvního (kvazi)opravdového projektu. Bakalářský projekt je školou dlouhodobě koncipován jako čistý desetiboj rozličných profesí, při kterém se zákonitě student nemůže dostatečně soustředit na řemeslo, které by si měl osvojit zejména – to architektonické. Vojtěch Čepelák má podle mě všechny předpoklady, aby se napříště s takto obtížným úkolem vypořádal zase o notný kus lépe, protože jeho práce v drtivé většině situací úspěšně míří na předem vytyčené cíle. Jeho bakalářskou práci hodnotím známkou B a moc se těším na skvělý diplom, PRESSURE IS ON!

V Praze 14.6.2023

Ing. arch. Vojtěch Jeřábek